ति ॥१९॥ अथोपनिष्क्रामति । उर्वन्तरिक्षमन्वेमीत्यन्तरिक्षं वाऽअनु रक्षश्चरत्य-
मूलमुभयतः परिछिन्नं यथायं पुरुषोऽमूल उभयतः परिछिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरत्येतद्वै
यज्ञुर्ब्रह्म रक्षोहा स एतेन ब्रह्मणान्तरिक्षमभयमनाष्ट्रं कुरुते ॥२०॥ अथ वरं वृ-
णीते । बलवद्ध वै देवा एतस्य ग्रहस्य होमं प्रेप्सन्ति तेऽस्माऽएतं वरꣳ समर्ध-
यन्ति क्षिप्रे न इमं ग्रहं जुहवदिति तस्माद्वरं वृणीते ॥२१॥ स जुहोति । स्वां-
कृतोऽसीति प्राणो वाऽअस्यैष ग्रहः स स्वयमेव कृतः स्वयं जातस्तस्मादाह स्वां-
कृतोऽसीति विश्वेभ्य इन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इति सर्वाभ्यो ह्येष प्रजा-
भ्यः स्वयं जातो मनस्त्वाष्ट्विति प्रजापतिर्वै मनः प्रजापतिष्ट्वाश्नुतामित्येवैतदाह स्वा-
हा त्वा सुभव सूर्ययेति तद्वरꣳ स्वाहाकारꣳ करोति परां देवताम् ॥२२॥ अमु-
ष्मिन्वाऽएतमहौषीत् । य एष तपति सर्वं वाऽएष तदेनꣳ सर्वस्यैव परार्ध्यं क-
रोत्यथ यद्वरां देवतां कुर्यात्परꣳ स्वाहाकारꣳ स्याद्ध्वैवामुष्मादादित्यात्परं त-
स्माद्वरꣳ स्वाहाकारं करोति परां देवताम् ॥२३॥ अथ जुहोर्ध्वं ग्रहमुन्मार्ष्टि ।
पराञ्चमेवास्मिन्नेतत्प्राणं दधात्यथोत्तानेन पाणिना मध्यमे परिधौ प्रागुपमार्ष्टि प-
राञ्चमेवास्मिन्नेतत्प्राणं दधाति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इति ॥२४॥ अमुष्मिन्वा
ऽएतं मण्डलेऽहौषीत् । य एष तपति तस्य ये रश्मयस्ते देवा मरीचिपास्तानि-
वैतत्प्रीणाति तऽएनं देवाः प्रीताः स्वर्गं लोकमभिवहन्ति ॥२५॥ तस्य वाऽए-
तस्य ग्रहस्य । नानुवाक्यास्ति न याज्या तं मन्त्रेण जुहोत्येतेनो ह्यस्यैषोऽनुवा-
क्यवान्भवत्येतेन याज्यवानथ यद्यभिचरेद्योऽस्याꣳशुराश्लिष्टः स्याद्वाह्वोर्वीरसि वा
वाससि वा तं जुहुयाद्दिवाꣳशो यस्मै वेडे तत्सत्यमुपरिप्रुता भङ्गेन हुतोऽसौ फ-
डिति यथा ह वै हन्यमानानामपधावेदेवमेषोऽभिषूयमाणानाꣳ स्कन्दति तथा
ह तस्य नैव धावन्नापधावत्परिशिष्यते यस्माऽएवं करोति तꣳ सादयति प्राणाय
वेति प्राणो ह्यस्यैषः ॥२६॥ दक्षिणार्धे ह्येके सादयन्ति । एताꣳ ह्येष दिशमनु